

طالبان: آماده مذاکره با دولت هستیم

● گروه طالبان برای نخستین بار از آمادگی خود برای مذاکره با دولت حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان خبر داد. این موضوع در پی دعوت کرزی از طالبان برای مذاکره با هدف پایان دادن به خشونت‌ها و درگیری‌های خونین در افغانستان انجام گرفت که برای نخستین بار با پاسخ مثبت طالبان روبه رو شد. اگرچه پیش از این شایعاتی مبنی بر انجام تماس‌های پنهانی میان دولت افغانستان و گروه طالبان منتشر شده بود اما نه تنها کرزی چنین مساله‌ی را تکذیب کرده بود بلکه شدت درگیری‌ها میان نیروهای طالبان از یک سو و نیروهای افغان و ناتو از سوی دیگر، این شایعات را خنثی کرد. اما این بار طالبان مصلحت را در پاسخ مثبت به دعوت کرزی برای مذاکره دیده است. قاری یوسف احمدی سخنگوی ارشد طالبان اعلام کرد؛ برای منافع ملی خود، به طور کامل آماده مذاکره با دولت افغانستان هستیم. وی گفت؛ همان گونه که ما توانستیم با دولت کره جنوبی برای آزادی ۲۱ گروگان آنها گفت و گو کنیم، می‌توانیم با دولت افغانستان نیز در سطح بالا مذاکره کنیم. به گزارش پایگاه خبری ایلاف، تنها شرطی که از سوی طالبان برای مذاکره مطرح شده، این است که دولت افغانستان باید مسوولیت تامین امنیت گروه مذاکره کننده طالبان را برعهده گیرد. جزئیات بیشتری درخصوص چگونگی برگزاری این مذاکره و مکان آن و اینکه چه مسائلی در آن مطرح خواهد شد از سوی هیچ یک از دو طرف تشریح نشده است. حامد کرزی دو روز پیش در دیدار با والدیس زالتین رئیس جمهوری لیتوانی از گروه طالبان برای مذاکره دعوت کرده بود. رئیس جمهوری افغانستان گفته بود مشکل این است که نشانی طالبان را نمی‌دانم زیرا اگر می‌دانستم این گروه در کجا زندگی می‌کند یک نفر را مامور می‌کردم که به آنجا برود و با حکومتی که آشکارا بگوید حکومت طالبان است گفت و گو کند. اما قاری یوسف احمدی در واکنش به این اظهار نظر کرزی گفته است رئیس جمهوری افغانستان برای یافتن ما نیازی به آدرس ندارد زیرا ما میان مردم افغانستان هستیم و اگر دولت برای انجام مذاکره با ما صادق است ما نیز آماده‌ایم. براساس این گزارش، موضوع مذاکره دولت افغانستان با طالبان همواره به عنوان یکی از راه حل‌های بحران افغانستان مطرح بوده اما تاکنون عملی نشده است.

مشرف دو راه سیاسی و فلسفی پیشنهاد داده است. بوتو در مورد راه حل سیاسی می‌گوید: «پرویز مشرف از آخرین انتخابات پاکستان در سال ۲۰۰۲ متحدانی برای خود پیدا کرده و وجود این متحدان باعث می‌شود تا افراط گرایان در سراسر کشور پراکنده شوند. حال با آغاز مذاکره با حزب مردم پاکستان این گروه نگران از دست دادن نقش خود در پاکستان هستند. بنابراین سعی می‌کنند تا از بازگشت دموکراسی به کشور جلوگیری کنند.» باتوجه به تحلیل‌ها و استدلال‌های خانم بوتو، مشرف با دو گروه درگیر است؛ یکی گروه‌های سیاسی تندرو هستند که او برای حمایت پارلمان امید زیادی به آنها دارد و مانند سنگری در مقابل نیروهای دموکراتیک پاکستان عمل می‌کنند و دیگری امریکا است که پرویز مشرف وابستگی زیادی از لحاظ مالی به این کشور دارد و برای قانونی جلوه دادن این وابستگی در مبارزه با القاعده با آنها همکاری می‌کند. خانم بوتو بدون آنکه دلیل متقنی داشته باشد خود را راه حلی برای مشکلات پاکستان می‌بیند. او معتقد است در این کشور دو مشکل بزرگ وجود دارد که همیشه باید از آن پرهیز کرد؛ یکی دیکتاتوری در مقابل دموکراسی و دیگری میانه روی در مقابل افراط گرایی.

بوتو همچنین راه حلی منطقی نیز برای چیزی که از آن به عنوان «ناهمگونی سیاسی» مشرف در مقابل افراط گرایان یاد می‌کند، ارائه می‌دهد. او اعتقاد دارد حکومت‌های نظامی نیازمند تهدیدهایی مثل القاعده هستند تا بهانه‌ای برای حضور افراد نظامی در حکومت فراهم و ضمناً خروج اوضاع کشور از مدار دموکراسی را توجیه کند. این گونه تهدیدها از سویی می‌تواند توجیهی باشد برای پولی که به این عنوان به پاکستان سرازیر می‌شود. بنابراین می‌بینیم که اگر تهدیدی وجود نداشته باشد پولی هم در کار نیست. این نظرات چندان هم بی پایه و اساس نیست. همکاری‌های پاکستان و امریکا بیش از ۵۰ سال است که به طور ناپیوسته ادامه دارد. این کمک‌ها که در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ و زمانی که امریکا، پاکستان را یکی از هم پیمانان خود در مقابل شوروی سابق می‌دانست آغاز شد. در دهه ۷۰ یعنی زمانی که ذوالفقار علی بوتو پدر بی نظیر بوتو حکومت را در دست گرفت، این کمک‌ها قطع شد و مجدداً در دهه ۸۰ که امریکا برای مقابله با روس‌ها در جنگ افغانستان به پاکستان نیاز داشت از سر گرفته شد و دوباره پس از پایان اشغال افغانستان توسط شوروی ارسال کمک‌ها قطع شد. شش سال پیش و پس از ماجرای ۱۱ سپتامبر ارسال کمک‌ها دوباره آغاز شد تا پاکستان برای مقابله با القاعده با امریکا همکاری کند. خانم بوتو معتقد است این نکته که پرویز مشرف در وقایع اخیر پاکستان دست داشته یا اینکه نتوانسته به درستی با این بحران‌ها مبارزه کند نتیجه را تغییر نمی‌دهد. از نظر خانم بوتو وجود افرادی که در کنار مشرف هستند مایه نگرانی است. بوتو طولانی شدن حکمرانی نظامیان در پاکستان را باعث جسورتر شدن افراط گرایان می‌داند. او معتقد است چاره تمام این بحرانها بازگشت دموکراسی به پاکستان است. بی نظیر بوتو درصدد است هر چه زودتر به کشورش بازگردد اما نگران آن است که مشرف او را دستگیر کند، وضعیت اضطراری اعلام کند یا اینکه با زیرکی قدرت را در حضور بوتو به طور کامل قبضه کند. به نظر خانم بوتو در رقابت سالم حزبی است که وی می‌تواند اکثریت پارلمان را به دست آورد و در مقام نخست وزیر یا در نقشی اصلی در پشت صحنه مجدداً زمام امور را در اختیار گیرد. اینک گویا زندگی سیاسی خانم بوتو که حرکتی رو به عقب داشت بار دیگر به سمت جلو در حرکت است.